

РЕШЕНИЕ

№ 19031

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **8613** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а,ал.4 вр.с ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1,т.17 т.23 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /Н./.

Образувано е по жалба на Й. Е., [дата на раждане] в Р. Т., с адрес в Р. Б.: [населено място], област Х., [улица], ет.3, ап.П,чрез адвокат Е. М. с л.н. №[ЕГН] от АК - Х., срещу Отказ за издаване на виза за пребиваване "Д" на съветник консул при генералното консулство на Р. Б. в [населено място], Република Т. ,по заявление от 10.04.2025г.

Жалбоподателят твърди,че отказът е незаконосъобразен поради, противоречие с материално-правните разпоредби и несъответстващ с целта на закона.Твърди се за извършено нарушение на разпоредби чл.8 Европейската конвенция за защита на правата на човека.По делото на 21.04.2026г. адв.Е. М. депозира становище с което поддържа жалбата на изложените основания.Моли съдът,да отмени оспорения отказ,като незаконосъобразен.Претендира разноски.

Ответникът–съветник консул при генералното консулство на Р.Б. в [населено място], Република Т.,не се явява,не се представлява.

Административен съд София-град,след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба на Й. Е. , [дата на раждане] в

Р.Т. Жалбоподателят е подал в генералното консулство на Р.Б. в [населено място] Р.Т. ,заявление №25006527 от 10.04.2025г. за издаване на виза тип "Д"-за дългосрочно пребиваване/л.7/.Към заявлението жалбоподателят е представил пред административния орган следните документи:сертификат от БТПП с №1015/12.03.2025г./л.15/ на ТД,,К. Г. И. М. Т. Тиджарет Л. Ш.“ със седалище [населено място],Република Т. с представител по пълномощие в Р.Б.-жалбоподателят Й. Е.;икономическа обосновка от управителят;договор за наем на жилище от 24.03.2025г./л.22/,декларация по ЗЧРБ от наемодателят на жилището/л.27/;удостоверение за регистрация на ТД,,К. Г. И. М. Т. Тиджарет Л. Ш.“ от Агенцията по вписванията/л.18/;банкова сметка на Й. Е./л.28/;копие от паспорт,лична карта и др.

След проведена съгласувателна процедура с дирекция „Миграция“МВР е депозирана справка от ОДМВР-Х.,в която е посочено,че:“При извършена справка в Единен търговски регистър на Българска търговско- промишлена палата /Е./ се установи, че чужденец е представил извлечение от данъчна декларация за корпоративно облагане издадена от Република Т.,Главно управление на агенция „Приходи“ за 2022г. на което са търговски представители.От декларацията е видно, че към дата 05.05.2023г. (датата на заверка) на декларацията представителството няма регистрирана печалба от което може да се направи обосноваване извод,че търговското дружество не осъществява ефективна икономическа дейност и не е необходимо търговски представители на фирмата да се установяват в Република Б. преди дружеството да е доказало икономическа ефективност от разширяване на дейността си у нас, както и преди да е доказало целесъобразността от установяването на негови представители на наша територия. Налице основателни съмнения за фиктивно изпълнение на изискванията на чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ с цел получаване на разрешение за пребиваване в Република Б. и следва да се откаже издаване на виза вид „D” Е. Й. (Е. О.), [дата на раждане] Р.Т., гражданин на Р.Т., притежаващ специален паспорт /СП/ № S 20998262 издаден от Р.Т. на 12.07.2021г./л. 143/.

Със стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране, или отмяна на виза, приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Н./л.35-38/,от генералното консулство на Р.Б. в [населено място],Република Т.,подписано от съветник-консул Т. Б. П. с дата 29.07.2025г.,с адресат оспорващият Й. Е., [дата на раждане] в Р. Т.Отразените в акта основания са чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ –„дружеството няма печалба за предходната година и неосъществява ефективна икономическа дейност“./л.11/

В хода на съдебното производство се представиха и приеха по делото следните писмени доказателства,съгласно определение на съдът по реда на чл.192 от ГПК:справка рег. №УРИ272р-17687/16.07.2025г./л.143/ до дирекция "КО" в МВнР изготвена от директора на ОДМВР-Х..

Административен съд София-град,като прецени доказателствения материал по делото,както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК приема следното:

Жалбата е депозирана,на 05.08.2025г.,като отказа е връчен на жалбоподателят на 29.07.2025г.Съгласно разпоредбата на чл.10а,ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4,не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека.Видно от текста на жалбата до съдът,жалбоподателят се е позовал на обстоятелства касаещи нарушаването му на

права по ЕКЗПЧОС/чл.8/.Предвид изложеното настоящият състав приема,че жалбата,попада в предвиденото в закона изключение,същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания.Същата е в срок и е процесуално допустима,по същество основателна.

При разглеждане по съществото на спора,съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК,съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира,че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган.Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 Н. визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република Б. има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи.В тази връзка по делото е представена Заповед№95-00-26/16.01.2025г.,издадена от Министъра на външните работи/л.61/,съгласно която на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства е възложено да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които могат вземат решение за отказ за издаване на виза.Съгласно възможността за делегиране на правомощия,уредена в чл.9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 Н.,със Заповед №21/12.11.2024г./л.62/,издадена от временно управляващ консулството на Република Б. в [населено място] Т.,с която са определени консулските длъжностни лица,които имат право да вземат самостоятелни решения по издаване на визи на основание чл. 27, ал. 2 Н.,в която фигурира издателят на отказа Т. Б. П..

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република Б..Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването е извършено по реда,определени в инструкцията на министъра на външните работи,министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б..За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7,който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице.Във формуляра се вписват мотивите,като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване на заинтересуваното лице.Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и

придружаващите го документи.

Относно изложените съображения в жалбата съдът приема, че акта е мотивиран и покрива минимални изисквания за да се осъществи съдебен контрол.

Актът несъответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ са регламентирани фактически основания, при наличие на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или влизане в страната на чужденец. В оспорения отказ ответникът е визирал т.17 от чл.10 на ЗЧРБ. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже целта и условията на планирания престой, посочено е обжалваният акт че: „дружеството няма печалба за предходната година и неосъществява ефективна икономическа дейност“.

С оглед събраните доказателства по делото настоящият състав следва да посочи че обжалваният отказ е немотивиран като и че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му, но това не е направено в настоящият случай. Съдът намира за необходимо да отбележи, че представената справка от директора на ОДМВР-Х. не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа, доколкото изложените обстоятелства в справката са неотнормирани поради следното:

Административният орган се е позовал на обстоятелството отразено в справката, че „дружеството е представило данъчна декларация за корпоративно подоходно облагане пред турските власти за 2022г. в която е отразено, че няма печалба за годината поради което е приел че не осъществява ефективна икономическа дейност и не е необходимо да се установят търговски представители на фирмата в Р.Б., преди да е доказало икономическа ефективност от разширяване на дейността си у нас.“ Изложените обстоятелства се неотнормирани поради следното: Първо заявлението за виза е подадено при условията на чл. 24, ал.1 т. 6 от ЗЧРБ-търговско представителство./л.7/ В тази връзка настоящият състав следва да посочи следното: Чуждестранно лице може да регистрира търговски представител в Б., при условие, че има право да извършва търговска дейност съгласно националното законодателство на държавата, в която е установено, което е било налице. Второ търговското представителство на чуждестранно лице не е юридическо лице. Търговският представител и представителството не могат да извършват стопанска дейност от свое име. Неговата цел е реклама, проучване на пазара и организиране на изложби или семинари. Търговският представител на чуждестранно лице в Р.Б. има предимно представителни и спомагателни функции. Основните дейности, които може да извършва, включват: маркетинг и реклама, проучване на пазара, организиране на събития. Участие и провеждане на търговски изложения, панаири, семинари и промоционални кампании. Установяване на контакти, като търсене на потенциални партньори, доставчици и клиенти, както и поддържане на връзка с вече съществуващи такива. Тази форма се прилага от често от чуждестранни инвеститори, които искат да проучат пазара на територията на съответната страна, преди да регистрират дъщерно дружество или клон. Съдът приема, че неправилно е АО е приел, че молителят не доказал целта и условията на планирания престой във връзка с подаденото заявление за издаване на дългосрочна виза, като се е позовал на неотнормирани обстоятелства касаещи липсата на декларираната печалба на дружеството за 2022г. по закона за

корпоративното облагане поради което административният акт следва да бъде отменен.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материално-правно незаконосъобразен по смисъла на чл.146, т.4 от АПК, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

Относно разноските:

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА в случаите, когато адвокат е оказал безплатна правна помощ съгласно ал.1 на същата разпоредба, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА и осъжда другата страна да го заплати.(3) Нова - ДВ, бр. 84 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) За процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал.2,възнаграждението е 1000лв.Въведеното с чл.38, ал.2 ЗА правило, че съдът присъжда възнаграждение в определения от Висшия адвокатски съвет размер, който е значително по-висок от приложимите размери в аналогични случаи, без възможност на съда да прецени вида, количеството и сложността на извършената работа, създава изкуствени икономически бариери при защитата на правата и интересите на участниците в административният процес и представлява нарушение на конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, в какъвто смисъл е даденото тълкуване в решението по дело С-438/22 на СЕС.

По изложените съображения нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА, препращаща към Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения не съответства на правото на ЕС, поради което не следва да се прилага.Посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнаграждения, но без да са обвързващи за съда.Тези размери, както и приетите за подобни случаи възнаграждения в НЗПП, подлежат на преценка от съда с оглед цената на предоставените услуги, като от значение следва да са:правният спор,материалният интерес,видът и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.Настоящият състав намира, че в полза на адв. М. следва да се присъди адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на Й.Е.,като материално затруднено лице по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗА в размер под минималния по наредбата.За определянето му съдът съобразява, че правната помощ е само за депозиране на жалба и явяване еднократно в о.с.з. по делото пред АССГ.Делото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което дължимото от МВнР възнаграждение на адв. Е.М. е в размер на 500 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК,Административен съд-София град 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. Е., [дата на раждане] в Р. Т., с адрес в Р. Б.: [населено място],област Х., [улица],ет.3,чрез адвокат Е. М. с л.н.№[ЕГН] от АК - Х.,отказ от 29.07.2025г. за издаване на

виза за дългосрочно пребиваване(виза тип „D“), издаден от съветник-консул при генералното консулство на Р. Б. в [населено място], Република Т., по заявление от 10.04.2025г.

ВРЪЩА делото като преписка на длъжностното лице съветник-консул при генералното консулство на Р. Б. в [населено място], Република Т., за ново разглеждане на подаденото от Й. Е., [дата на раждане] в Р. Т., заявление рег. № 25006527 от 10.04.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи, [населено място], ул. А. Ж.“ № 2 да заплати на Й. Е., [дата на раждане] в Р. Т., на основание чл.143, ал.1 от АПК направените в производството разноски в размер на 5,11 евро за държавна такса.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи, [населено място], ул. А. Ж.“ №2 да заплати на адвокат Е. Г. М. от АК-Р. с л.н. [ЕГН] сумата от 255,64 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: